

kunde da vespikere at blive hjemsendte, om de endog vare nok saa duelige i deres Sag, ja, selv om de vare de allerbedste. Derfor er denne Bestemmelse foreslaaet. For at de ærede Medlemmer imidlertid ikke skulle troe, at dette Forslag kan overbebyrde Statskassen, maa jeg gjøre opmærksom paa, at de Tal, der her ere valgte for det Antal Forsremmelser, der skulle finde Sted, er stillet saa lavt, at der ikke er mindste Sandsynlighed for, at der heraf skulle flyde nogen Overbebyrdelse, idet der ganske i Almindelighed efter den sædvanlige Lov for Dødelighed endog vil kunne ventes et større Antal Vacancer aarlig end her er tilfagt; men navnlig naar der er Tale om Corpser, som ikke ere meget talrige, saasom Cavalleri, Artilleri og Ingenieurcorpset, er det klart, at Tilfældigheder kunne medføre, at det, selv om der efter de almindelige Love skulle være et Par Vacancer hvert Aar, i et enkelt Aar kan indtræffe, at der ingen Vacance bliver, og det er for at udjævne dette Forhold, at man har foreslaaet indsat en Bestemmelse om, at der afgjort skal finde een eller to Forsremmelser Sted om Aaret i disse Vaaben. Man har derved villet tilfikkre de unge Mænd, der have gjenemgaaet den foregaaende Deel af Skolen, at de dog kunne komme i Betragtning og ikke skulle blive hjemsendte; men her er aldeles ikke Tale om nogen Overbebyrdelse for Statskassen.

Winther: Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg blot bemærke, at naar det ingen finantiel Betydning faaer, har det heller ikke nogen særdeles stor Betydning for de vedkommende Personer, og der er altsaa ikke nogen egentlig Nødvendighed for denne Bestemmelse. Spørgt forekommer det mig, at man paa anden Maade kunde have forebygget en uheldig Stilling paa Grund af Tilfældighed, nemlig ved et Princip; som man iøvrigt har gjort gjældende i vore Lønningslove; derigjennem kunde man have forebygget dette, uden at der blev saadanne extraordinaire Avancementer. — Grunden til, at jeg har begjært Ordet, var

den, at jeg vilde værgе mig imod den Fortolkning af mine tidligere Ord, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Steen) gav, nemlig at jeg her skulde have sagt, at man skulde kunne lade avancere til Officerer, hvemsomhelst det skulde være, og jeg veed ikke, hvilke yderligere nedfattende Ytringer, det ærede Medlem kom med. Jeg vil fremhæve, at jeg i min hele Udtalelse om dette Punkt gik ud fra Rescriptet af 8de April 1848, men deri har man paa ingen Maade ladet Avancementet aabent for Underofficerer af hvad Slags det skulde være. Der er sagt, at det skal være særdeles duelige Underofficerer, som efter speciel Indstilling fra vedkommende Chef skulle kunne komme i Betragtning, og der skal ved denne Leilighed tages Hensyn ikke mindre til Vedkommendes moralske Charakter, Dannelse og almindelige Agtelse, end til hans praktiske Duelighed, ligesom hans boglige Digtighed heller ikke tør lades ude af Betragtningen. De see altsaa, mine Herrer, at det ingenlunde er sandt, at jeg skulde have anbefalet den Art af Democratisme, som det ærede Medlem tilfagde mig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Mindretallets Forslag under Nr. 31 (see Tillæg B, Sp. 1308) blev ved Navneopraab, der var begjært af Winther, Njær, A. Nielsen, N. Nielsen, L. Jensen, Clausager, S. Andersen, Albertsen, H. Hansen, Zahle, Thomsen og S. Rasmussen, som af nedestaaende Riste vil sees,

forkastet med 69 Stemmer mod 24.

Saa:

Schroll; Thomsen; Winther; Albertsen; Andersen, S.; Andersen, N. (Kjøbenhavns Amts 3die V.); Bønløkke; Clausager; Hansen, N.; Holm; Jensen, Jacob; Jensen, Jens; Jensen, Sorgen; Jensen, L.; Jensen, N.; Sørgensen,